

[Ministeren for statens lønning- og pensionsvæsen.] ved sygeplejen, kommer således i stand ved en aftale, der indgår i medfør af hovedaftalen.

Jeg er, det beder jeg fru Gerda Møller forstå, forpligtet til at respektere tjenestemandshøjhedsforudsætninger om få forhandlingsberettigede centralorganisationer. Den forpligtelse, som reformen pålægger centralorganisationerne til at give samtlige tjenestemænd adgang til repræsentation, åbner på den anden side mulighed for en løsning af dette og andre problemer. Det er mit håb, at organisationerne vil kunne finde sig til rette herom.

Gerda Møller: Jeg var da glad for ministerens sidste bemærkninger, for der er ingen tvivl om, at det er et spørgsmål, der må finde sin løsning. Vi står jo ydermere i den situation, efter at vi har fået den nye kommunalreform, at der vil blive færre statsansatte sygeplejersker, idet sygehuseene går over til amtskommunal status. Derfor er jeg glad for ministerens udtalelse om, at der skal findes en løsning på det problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Otto Mørch**, til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren medvirke til, at invalidepensionister på plejehjem også kan få mulighed for fritagelse for radio- og fjernsynslicens?“

Skriftlig begrundelse:

Økonomisk bliver der ikke meget at disponere over, når invalidepensionen tages til dækning af en pensionists opholdsudgifter på et plejehjem, således at der kun udbetales et lommepengebeløb på 134 kr. månedlig. Der bliver ikke noget til at betale radio- og fjernsynslicens med. Heller ikke selv om halvdelen af beløbet eftergives.

Netop for de mennesker, for hvem en radio eller et fjernsyn ofte er den eneste forbindelse med omverdenen, bør der naturligvis ikke findes nogen økonomiske spæringer for at opnå denne forbindelse med verden uden for plejehjemmene.

Danmarks radio bør have råd til at give fri licens til de mange invalidepensionister på plejehjemmene.

Otto Mørch: Det er en kendsgerning, at hvis en invalidepensionist oppebærer pensionstillæg med højeste beløb og pensionisten ikke bor sammen med familie, som efter radiatorådets skøn har råd til at betale licensen, ja, så bevilges almindeligvis fuld fritagelse for betaling af radiolicens og nedsættelse til halvdelen af fjernsynslicensen. Så langt er det jo såre godt, men hvad nu, hvis invalidepensionisten ikke kan klare sig længere i sit hjem og må flytte på plejehjem? Ja, så har pensionisten ikke disse muligheder for lempelser, og det finder jeg ikke kan være rimeligt, når den pågældende nu kun har et lommepengebeløb på månedlig 134 kr.

Derfor mit spørgsmål til ministeren, om vi ikke kan hjælpe disse mennesker.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Det er rigtigt, at folke- og invalidepensionister på alderdomshjem og plejehjem ikke har mulighed for at opnå fritagelse for radioafgift og nedsættelse af fjernsynsafgift efter samme retningslinjer som pensionister, der ikke bor på sådanne hjem.

En eventuel udvidelse af ordningen, således at der blev adgang til helt at fritage for fjernsynsafgift, bør efter min opfattelse ikke drøftes specielt for invalidepensionister på plejehjem, men for alle folke-, invalide- og enkepensionister, der opfylder visse økonomiske betingelser. Hvis man skulle lave en sådan udvidelse, ville det for Danmarks radios vedkommende betyde et ret betydeligt indtægtstab, formentlig ca. 15 mill. kr. årlig.

Jeg er opmærksom på, at licensbetalingen i mange tilfælde er en stor økonomisk byrde for disse befolkningsgrupper, og at der derfor kan være grund til at tage de gældende regler op til overvejelse.

Radiokommissionen vil nu i løbet af kort tid afgive betænkning, og man vil i betænkningen komme ind på de problemer, der her er tale om, og på de ikke ubetydelige indtægtstab, som licensfritagelser og nedsættelser medfører for Danmarks radio. Jeg vil gerne afvente kommissionens betænkning, der altså nu kommer meget snart, inden der tages endelig stilling til, i hvilket omfang der kan være anledning til at revidere licensbetingelserne.